

HOMILIE ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 21 / ZO 22 JULI 2018

"Komt nu mee naar een rustige plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit." Jezus raadt vandaag in het evangelie zijn apostelen wat vakantie aan. Dus alles op zijn tijd. Ook rust. Om het advies van Jezus te begrijpen moeten wij het plaatsen in zijn context. Jezus heeft zijn apostelen uitgezonden. Jezus doet dus niet alles alleen. Hij heeft zijn leerlingen geroepen en betreft hen bij zijn zending. Zij hadden inmiddels zijn Blijde Boodschap over Gods Koninkrijk leren kennen. Zij hadden de tekenen gezien die de Blijde Boodschap onderstreepten. Daarom kon Jezus nu zeggen: "Jullie kunnen mijn taak verlichten." Twee aan twee had Hij hen uitgezonden. Hij had hen daarbij op het hart gedrukt: "Vertrouw vooral zelf op de boodschap die je de mensen vertelt. Je eigen overtuiging zal ook de mensen overtuigen. Leef het de mensen voor." Zo waren de apostelen zelf uitgetrokken. Vandaag keren zij terug en ze willen bij Jezus op verhaal komen. Daarom zegt Jezus: "Kom nu mee naar een eenzame plaats en rust daar wat uit."

Even een pas op de plaats dus. Even rust. Even tijd ook om naar elkaar te luisteren. Vakantie. Een rustdag. Iedereen weet het: de boog kan niet altijd gespannen blijven. Maar wij hebben een 24-uurseconomie geschapen, waarin tijd geld is. De machines moeten hun geld opleveren en dus de klok rond doordraaien. De mens moet zich daaraan maar aanpassen. Zoveel mensen werken vol continu met voortdurend wisselende diensten. Waar is dan de tijd om eens gewoon samen te zijn. Het werkrooster bepaalt ook de gezinskalendar. De natuurlijke beperkingen van dag en nacht zijn opgeheven. Zo dreigt de mens slaaf te worden van zijn zelf geschapen systeem. De wijsheid van de bijbel van een vaste rustdag in de week wordt terzijde geschoven. Maar toch is er de behoefte aan rust, om eens samen te kunnen zijn met je eigen gezin en naar elkaars verhalen te luisteren. Om tijd te nemen voor ontmoeting en ontspanning in vereniging of met vrienden en vriendinnen.

"Rust wat uit," raadt Jezus zijn leerlingen aan. Maar zij komen er niet aan toe, want, zo lezen we: "**er kwamen en gingen zoveel mensen dat ze niet eens de gelegenheid hadden om te eten**". Het lukt hen dus niet om wat rust te vinden. Toch Jezus stuurt de mensen niet weg. Hij zegt niet: "Nu even niet. Een andere keer dus." Neen, Jezus voelt medelijden met hen, want de mensen waren als schapen zonder herder. De aanblik van de menigte maakt Jezus bezorgd. Jezus ziet deze mensen in het hart. Hij ziet hun zoeken naar houvast. Hun zoeken naar de goede weg door het leven. Hij ziet hun vragen op hun gezichten, waarop zij een antwoord verwachten. De herderlijke liefde van Jezus krijgt de overhand boven zijn verlangen naar rust. Voor paus Franciscus is dit beeld van de herder een leidraad, een voorbeeld. Tamelijk plastisch zegt hij daarom: "Priesters moeten naar de schapen ruiken." Priesters moeten het leven van de mensen niet alleen kennen, maar ze moeten met hun mensen verbonden leven.

Vandaag nodigt Jezus ook ons uit bij Hem rust te zoeken, want Hij ziet ook ons in het hart. Hij ziet alles wat ons bezig houdt of wat wij verdringen. Hij nodigt ons uit om het aan Hem voor te leggen want ons bedrukt. Hij wil voor ons herder zijn. Hij wil ons voorgaan door het leven, zoals een herder zijn schapen voorgaat. Hij wil ons zijn Blijde Boodschap van Gods liefde toevertrouwen.

Ook wij als mensen van deze tijd hebben wij een herder nodig voor ons leven. Leven is geen nattevingerwerk. Vele jonge mensen hebben de levensweg die het geloof ons wijst niet meegekregen. Het is hen niet verteld. Nu worden ze overvallen door gevoelens van zinloosheid en weten met het leven

vaak geen raad. Hoeveel mensen zijn niet de weg door het leven kwijt. Ze zijn afgedwaald. Zoeken naarstig naar geluk, maar zij lopen van teleurstelling naar teleurstelling.

Jezus zag de vragen op de gezichten van de mensen en Hij ziet de vragen op onze gezichten. Hij ziet ons levensverhaal, weerspiegeld in onze blikken. Hij ziet ons zoeken en tasten. Onze onmacht en onze schuld. Zoals toen, krijgt Hij medelijden en schenkt ons aandacht. Daarbij wil Hij ons afbrengen van het levensspoor van het egoïsme of de hebzucht. Hij wil ons brengen op het spoor van de liefde en het geloof.

Daarom geeft Hij ons de leidraad van zijn Blijde Boodschap. Het is een woord van troost en bemoediging. Maar tevens ook een woord, dat richting geeft en een weg wijst. Het is een oproep tot naastenliefde, een woord van houvast, dat als een kompas het leven op koers houdt, opdat niemand afglijdt, wegdrijft en verloren loopt.

Jezus spreekt ons ook aan, opdat ook wij als christenmensen oog krijgen voor mensen rondom ons die een herderlijk woord van ons verwachten. Opdat wij herder voor elkaar willen zijn. Dan zal door ons woord zijn liefde in ons midden vorm krijgen. Laten wij die uitdaging niet uit de weg gaan. Amen.